

GG +

AKTUALNO
POGOVOR
ZANIMIVOSTI
ZGODBE
RAZGLED

Družinski album mesta Tržič

Ob stoletnem jubileju pridobitve mestnih pravic je izšla fotomonografija Tržič skozi objektiv stoletja: Ljudje, delo in življenje med letoma 1926 in 2026. »Vsak obraz, ulica, hiša, delavnica ali planina na teh straneh pripoveduje zgodbo ljudi, ki so s svojim delom, znanjem, pogumom in medsebojnimi odnosi oblikovali Tržič, kakršnega poznamo danes,« je zapisal sourednik fotomonografije David Ahačič.

SUZANA P. KOVAČIČ

Fotomonografija Tržič skozi objektiv stoletja je izbor zgodb iz živopisnega mozaika časa, prostora in medčloveških stikov, je na predstavitvi v Pollakovem salonu Tržiškega muzeja v četrtek, 3. septembra, ob bok praznovanj stoletnice mesta Tržič dejal David Ahačič, direktor Tržiškega muzeja in sourednik fotomonografije. »Več kot leto in pol je tega, kar smo se v različnih skupinah, komisijah, odborih pogovarjali o tem, kako bomo praznovali letošnjo stoletnico statusa mesta Tržič, in takrat je bil eden od najbolje sprejetih predlogov ta, da se pripravi knjižna izdaja, ki bo posvečena razvoju Tržiča v

zadnjem stoletju. Ko smo se pogovarjali z različnimi soustvarjalci o tem, kako naj bi bila knjiga videti, kako obsežna, slikovita, poljudna naj bi bila, smo nazadnje s podporo Občine Tržič prišli do sklepa, da bomo naredili ne eno, ampak dve knjigi. In sicer eno bolj poljudno slikovno fotomonografijo, ki jo predstavljamo danes, in drugo znanstveno monografijo, ki nastaja pod uredniškim vodstvom Aljaža Pogačnika in bo izšla v začetku prihodnjega leta,« je pojasnil David Ahačič.

Izbranih več sto fotografij

Tržič je v 20. stoletju iz trga zrasel v mesto in ohranil svojo močno povezanost z okolico. »Namesto strogega

kronološkega zaporedja smo v fotomonografiji sledili tematski zasnovi, ki v sto poglavjih razkriva različne plasti življenja – naravno in kulturno dediščino, gospodarstvo, šolstvo, vsakdan, praznike, šport, kulturo, ustvarjalnost, povezovanje Tržiča z evropskim in svetovnim prostorom ter druge. Želeli smo, da spregovorijo predvsem fotografije, zato smo jih izbrali več sto, ki najizraziteje pričajo o spremembah, dosežkih in trenutkih preteklega stoletja,« je pojasnil David Ahačič.

Poleg njega je urednik fotomonografije dr. Bojan Knific, v uredniškem odboru so še dr. Anja Bajda, Sašo Borojevič, Boris Kuburič in Vili Vogeltnik kot urednik fotografije. Knjigo je oblikovala Andrejka Belhar Polanc, izdal Tržiški muzej, založila pa Občina Tržič. V knjigi morda res ni »vsega«, kot dodaja Ahačič, upa pa, da vendarle dovolj ustrezno odlikava raznolikost življenja v domačih krajih in zainteresiranega bralca usmerja k nadaljnjemu raziskovanju. »V Tržiškem muzeju, krajevnem spominskem zbirališču, si želimo, da bi knjiga pripomogla k ozaveščenju pomena razvijanja kolektivnega spomina in kulture spominjanja. V tej luči je dragoceno sodelovanje številnih posameznikov, zlasti prizadevnih članov uredniškega odbora, pa tudi drugih – fotografov, zbirateljev in informatorjev –, ki se

Na predstavitvi fotomonografije so sodelovali (od leve) Boris Kuburič, David Ahačič in dr. Bojan Knific. / Foto: Tina Dokl

jim za njihov prispevek in za neljubosumno strast do domačega kraja iskreno zahvaljujem.

Vsak ima svojo najljubšo

Na nedavni predstavitvi so sodelovali David Ahačič, Boris Kuburič in dr. Bojan Knific. Pripovedovali so, kako je knjiga nastajala, vsak je izbral tudi kakšno fotografijo, ki se ga na poseben način dotakne in se mu zdi še posebno zanimiva. Bojan Knific se je odločil za tisto o tržiškem zmagju, ker po njegovih besedah zelo zgovorno govori o tržiški dediščini. »Ne samo stoletni, ampak bistveno daljši ali pa tudi sodobni dediščini, ker je bil zmagj postavljen leta 2017 na

Dne 28. junija 1920 je Tržič obiskal regent Aleksander Karadordević in tedaj so mu Tržičani izrazili željo, da bi oblasti trg povzdignile v mesto. Minilo je pet let, da je pod županovanjem Ivana Lončarja občinski svet v Beograd poslal spomenico s predlogom za imenovanje – in ob koncu leta 1926 je Tržič postal mesto.

mestu, kjer ga ljudje še zdaj srečujejo,« je pojasnil. Boris Kuburič je izbral fotografijo iz enega obrata nekdanje Bombažne predilnice in tkalnice v Tržiču, drugo z igrišča »na Fabrk« oziroma na Ravnah iz sredine 60. let prejšnjega stoletja. David Ahačič je izbral slikovito fotografijo rednega avtobusnega linijskega prevoza iz Jendola skozi Dovžanovo sotesko, ki je prav vratolomna,

iz 70. let prejšnjega stoletja. Druga njegova izbrana je fotografija cerkve sv. Jožefa nad Tržičem po požaru, ki prikazuje medsebojno pomoč in solidarnost Tržičanov, ter še fotografijo amaterske gledališke predstave, s katero je želel poudariti, da mesto oživljajo predvsem ustvarjalni ljudje v Tržiču in da so navdušeni posamezniki tisti, zaradi katerih je lepo bivati in ustvarjati v Tržiču.

Besedila v fotomonografiji so v slovenskem in angleškem jeziku. / Foto: Tina Dokl